

زندگی دردناک کولبران سند جنایت حکومت است

عبدل گلپریان

درد جانکاه کولبری در غرب و سوخت ببری در شرق ایران یکی از دردآورترین معضلات عمیقی است که امروز تمامی بخشهای مختلف مردم در سراسر ایران تحت حاکمیت جنایتکاران اسلامی با آن روبرو هستند. بنا به آمار منتشر شده در طول سال جاری میلادی ۵۲ کولبر کشته شده‌اند که ۴ نفر از آنها زیر ۱۸ سال بوده‌اند. در طول این مدت و در جریان تیراندازی نیروهای مرزی، ۱۶۳ کولبر نیز زخمی شده‌اند. بنا به این گزارش از مجموع ۱۴۰ مورد تیراندازی که منجر به کشته شدن کولبران شده است، ۱۳۴ مورد توسط نیروهای مسلح رژیم اسلامی رخ داده و ۶ مورد نیز توسط نیروهای مسلح ترکیه و عراق انجام شده است.

شرایط و موقعیت دهشتناکی که کولبران در آن بسر می برند با هیچ واژه ای قابل توصیف نیست. از یک سو فقر، بیکاری، نداری و به یک معنا زندگی زیر خط گرسنگی و از سوی دیگر قتل و ترور آنان توسط نیروهای مسلح رژیم اسلامی در مناطق مرزی، سهم این بخش از مردم در سایه وجود حاکمیت اسلامی طی بیش از چهل سال موجودیت ننگین و خونبارش بوده است.

اگر تا ده سال قبل تنها مردان خانواده به این شغل کاذب سوق داده شدند، اکنون زنان سالخورده و کودکان نیز مدتهاست ناچار به روی آوری به این کار برای نجات خود از فقر و گرسنگی شده اند.

میراث حکومت اسلامی برای مردم مناطق مرزی تنها تحمیل فقر و کشتار آنان نیست بلکه تباه کردن زندگی مردم در مناطق مرزی و بجا گذاشتن اثرات مخرب و غیر قابل جبران بر جسم و روان معلول شدگان، خانواده ها و فرزندان آنان نیز هست که تنها می توان آنرا با عبارت، جنایت علیه بشریت توصیف کرد.

تحمیل کولبری و سوخت بری به مردم محروم مناطق مرزی توسط حکومت اسلامی، در فقر و گرسنگی نگه داشتن آنان، عدم برخورداری از ناچیز ترین امکانات ابتدایی و قتل و کشتار آنان امکانی برای سود جستن باندها و شبکه های سپاه پاسداران است. اگر زحمتکشان و

مردم محروم مناطق مرزی ناچار شده اند از این راه برای تامین مایحتاج زندگی، جان خود را وثیقه تامین نان خالی فرزندان شان قرار دهند، باندها و شبکه های مافیای سپاه و نیروهای آدمکش اسلامی با غارت و قاچاق نفت و دیگر کالاها از طریق صدها کامیون در غرب به عراق و در شرق به پاکستان به میلیاردیهای گردنه بگیر تبدیل شده اند.

آدمکشان مسلحی که نه تنها فقر، گرسنگی و مرگ را برای مردم به ارمغان آورده اند بلکه شبکه ای رسمی و دولتی از غارت هستی جامعه را سالها است برپا کرده اند.

کولبری و سوخت بری شغل نیست حتی نمی

توان آنرا با بردگی مقایسه کرد. راه مبارزه با تحمیل فقر و جنایت به کولبران و سوخت بران توسط حکومت اسلامی به میدان آمدن نیروی عظیم مردم علیه این توحش و بربریت است. ایستادگی در مقابل قتل و کشتار کولبران با حضور خیل عظیم هزاران نفره کولبران، خانواده هایشان و حمایت همه جانبه مردم از آنها، یکی از راههای مقابله با توحش و آدمکشی حکومت اسلامی است. فعالین عرصه های متعدد اعتراض اجتماعی نقش مهم و خطیری در حمایت از کولبران برای راه اندازی کمپین ها و سازماندهی حرکت های اعتراضی علیه مفتخوران و قاتلان حاکم بر جامعه دارند.

خواست اصلی و محوری کولبران شغل مناسب

یا بیمه بیکاری است. این مطالبه ابتدایی و
برحق را باید با اعتراض وسیع و قدرتمند به
دزدان و آدمکشان حاکم بر ایران تحمیل کرد.

۱۵ دی ماه ۱۴۰۰

وب سایت:

www.wpiran.org

تماس با حزب:

پیامگیر تلگرام: **wpi_tamas@**

و یا با ارسال پیام به شماره

۰۰۴۶۷۰۰۴۴۷۴۲۵

از طریق سیگنال، واتساپ و تلگرام و اینستاگرام